

Sygn. akt VII U 1649/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lutego 2017 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Włodzimierz Czechowicz	
Protokolant: st. sekr. sądowy Maria Nalewczyńska	

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 lutego 2017 roku w Warszawie

sprawy A. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

o podleganie ubezpieczeniom społecznym

na skutek odwołania A. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

z dnia 17 września 2015 roku znak nr (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 17 września 2015 roku znak (...) w ten sposób, że ubezpieczona A. S. podlega ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu, wypadkowemu oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej pod nazwą (...)w W. od dnia 7 kwietnia 2015 roku;
- zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. na rzecz A. S. kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Odwołująca A. S. w dniu 12 października 2015 r. złożyła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. nr (...) z dnia 17 września 2015 r. stwierdzającej, że wnioskodawczyni jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu oraz dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 4 lipca 2015 r.

W uzasadnieniu odwołania ubezpieczona wskazała, że organ rentowy niezasadnie przyjął jakoby miała ona prowadzić działalność gospodarczą w zakresie inżynierii i związane z nią doradztwo techniczne, a nadto że sprzedaż pojedynczej usługi pojedynczemu kontrahentowi nie powoduje automatycznego uznania, że ubezpieczona prowadzi działalność w sposób ciągły i zorganizowany. Dodatkowo odwołująca nie zgadzała się z zarzutem podniesionym przez organ rentowy, że nie przedstawiła dowodów na faktyczne wykonywanie działalności gospodarczej.

W związku z powyższym odwołująca wniosła o zmianę decyzji poprzez przyznanie prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 1 lipca 2015 r. do dnia 24 września 2015 r. oraz poprzez uznanie, że od dnia 7 kwietnia 2015 r. odwołująca podlega ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu, wypadkowemu i dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu

(odwołanie z dnia 12 października 2015 r. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 17 września 2015 r., k. 2-4 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 10 listopada 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Uzasadniając swoje stanowisko organ rentowy wskazał, że odwołująca nie przedstawiła dowodów wystarczających do uznania, iż działalność gospodarcza była rzeczywiście wykonywana, a dodatkowo tego faktu nie potwierdzili żadni świadkowie. Zdaniem organu rentowego okoliczności te dają podstawy do stwierdzenia, iż zgłoszenie do ubezpieczeń społecznych miało charakter pozorny i z naruszeniem zasad współzycia społecznego, a celem odwołującej było uzyskanie wysokich świadczeń z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (odpowiedź na odwołanie z dnia 9 listopada 2015 r., k. 23 – 24 a.s.)

Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie ustalił następujący stan faktyczny:

A. S. ukończyła studia na kierunku Architektura i Urbanistyka na Politechnice (...) uzyskując tytuł magistra - inżyniera.

Od dnia 7 kwietnia 2015 r. będąc w 3 miesiącu ciąży rozpoczęła prowadzenie własnej pozarolniczej działalności gospodarczej pod nazwą (...) z siedzibą w W. w zakresie m. in. projektowania jachtów (wydruk z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej k-160).

Z tego tytułu ubezpieczona zgłosiła się do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych, ubezpieczenia zdrowotnego oraz do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego od dnia 7 kwietnia 2015 r. (zgłoszenie danych płatnika składek – dokumentacja zgromadzona w aktach rentowych odwołującej). Z racji prowadzonej przez ubezpieczoną działalności gospodarczej opłacała ona składki na fundusz FUS za kwiecień 2015 r. w wysokości 1 270,80 zł, za miesiąc maj 2015 r. w wysokości 1 588,50 zł, za miesiąc czerwiec 2015 r. w wysokości 1 588,50 zł, za miesiąc lipiec 2015 r. 1 588,50 zł oraz miesiąc sierpień 2015 r. 1 588,50 zł. Dodatkowo ubezpieczona dokonywała wpłat na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za kwiecień 2015 r. w wysokości 98,00 zł, natomiast za miesiące maj, czerwiec, lipiec, sierpień 2015 roku. w wysokości 122,50 zł oraz opłacała składki na fundusz zdrowia za miesiące od kwietnia do sierpnia 2015 r. w wysokości 279,41 zł (akta rentowe, karta nienumerowana). Odwołująca prowadząc działalność gospodarczą podpisała w dniu 21 kwietnia 2015 r. umowę ze firmą (...) z siedzibą w K.. Przedmiotem umowy było wykonanie projektu katamaranu solarnego o długości 6 metrów wartego zgodnie z podpisaną umową 18 400 zł brutto. Wykonanie projektu wymagało około 3,5 miesiąca pracy z uwagi na jego złożoność oraz zgromadzenie fachowej dokumentacji. Odwołująca pracowała sama nad projektem, który składał się z 3 części: koncepcyjnej, projektowej oraz wykonawczej. Ubezpieczona pracowała nad powyższym projektem w sposób zorganizowany i ciągły, realizując założenia podpisanej umowy z firmą (...). Pomimo, że w okresie pracy nad projektem była w ciąży stan jej zdrowia umożliwiał jej pracę projektową. Ponadto odwołująca pozostawała w stałym kontakcie z kontrahentem, kontaktując się z nim za pomocą poczty mailowej, telefonicznie, czy też odbywając bezpośrednie spotkania. W dniu 5 maja 2015 r. została zaksięgowana wpłata na konto odwołującej z rachunku kontrahenta SkyYacht S. S. (1) w wysokości 1 033,20 zł. Była to zaliczka za realizację pierwszej części umowy. Następnie w dniu 15 maja 2015 r. odwołująca drogą mailową przesłała dokumentację i projekt dotyczący koncepcji projektu katamaranu solarnego. Kontrahent ubezpieczonej zgłosił jednak uwagi do wysłanego projektu, wobec czego strony nie przystąpiły do realizacji kolejnej, projektowej części umowy. Odwołująca uwzględniła wniesione przez S. S. (1) uwagi i zaproponowała za dodatkową opłatą cztery kolejne wersje koncepcyjne, które uwzględniały zastrzeżenia wcześniej przez niego zgłoszone. W dniu 18 maja 2015 r. ubezpieczona wystawiła kontrahentowi (...) fakturę VAT nr (...), na kwotę 5. 239,80 zł brutto. S. S. (1) otrzymując czwartą wersję projektu stwierdził, że projekt nie spełnił jego oczekiwań, wobec czego zrezygnował z dalszej współpracy, a tym samym nie uznał roszczeń wynikających z faktury VAT nr (...). (dowód z przesłuchania odwołującej na rozprawie z dnia 12 lutego 2016 r., k. 64-65 a.s., faktura VAT nr (...) a.r. karta nienumerowana, umowa z dnia 21 kwietnia 2015 r. załącznik do odwołania, zeznania świadka S. S. (1), k. 147 a.s.). Dodatkowo w dniu 1 czerwca 2015 r. ubezpieczona podpisała umowę z Wydawnictwem (...) S.A. w W. wydającym magazyn (...). Przedmiotem umowy było zlecenie A. S. napisanie artykułu. Pomimo, że ubezpieczona przebywała na zwolnieniu chorobowym zaczęła pracę nad artykułem, gromadząc trudno dostępną literaturę potrzebną do napisania artykułu. Ponadto od

września 2015 r. ubezpieczona zawiesiła działalność gospodarczą, którą wznowiła w marcu 2016 r. Wniosek o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej odwołująca się złożyła w dniu 2 marca 2016 roku (k-157). Odwołująca zakończyła pisanie artykułu po porodzie, przesyłając drogą mailową redakcji gotowy artykuł w dniu 22 listopada 2015 r. Redakcja magazynu (...) w dniu 4 grudnia 2015 r. potwierdziła fakt napisania i oddania artykułu do druku, zaś w dniu 5 lutego 2016 r. odwołująca wystawiła fakturę nr (...) za swoją pracę na kwotę 553,50 zł (dowód z przesłuchania odwołującej na rozprawie z dnia 12 lutego 2016 r., k. 64-65 a.s., umowa z dnia 1 czerwca 2015 r. załącznik do odwołania, dowód z przesłuchania odwołującej z dnia 22 lutego 2017 r., k. 199 – 200 a.s.).

Od dnia 1 lipca 2015 r. ubezpieczona złożyła wniosek o wypłatę zasiłku chorobowego. Pismem z dnia 21 lipca 2015 r. organ rentowy poinformował odwołującą o wszczęciu postępowania mającego ustalić prawidłowość zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych. Wynikiem postępowania wyjaśniającego była decyzja z dnia 17 września 2015 r., nr (...) Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W., w której na podstawie ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych organ rentowy stwierdził, że ubezpieczona A. S., jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu, dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 7 kwietnia 2015 r. (decyzja z dnia 9 listopada 2015 r., nr: (...) a.r.).

Sąd Okręgowy ustalił ponadto w drodze pomocy prawnej z przesłuchania świadka S. przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu, że świadek prowadzący od 2010 roku firmę budującą jachty zawarł w dniu 21 kwietnia 2015 roku umowę z odwołującą się na sporządzenie projektu jachtu, otrzymał dokumenty pierwszego etapu, w ocenie świadka niezgodne z umową, nie podobał się (świadek (k- 135)).

Sąd Okręgowy ustalił również, że Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w dniu 18 lipca 2016 roku wydał nakaz zapłaty nakazujący zapłatę przez S. S. (1) na rzecz odwołującej się kwotę 5630,42 zł oraz kwotę 1.800 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (nakaz zapłaty k-181 oraz sprzeciw pozwanego k-183).

Na rozprawie w dniu 22 lutego 2017 odwołująca się złożyła kopię umowy z dnia 17 lutego 2017 roku na wykonanie projektu jachtu motorowego (...) o długości 7,6 metra (k-190).

A. S. złożyła odwołanie od niekorzystnej dla siebie decyzji organu rentowego, inicjując tym samym postępowanie o sygn. akt VII U 1649/15 (odwołanie z dnia 12 października 2015 r. k. 2-4 a.s.). Złożyła również kopię faktury z dnia 6 grudnia 2016 roku na kwotę 153,75 zł za tłumaczenie tekstu z języka francuskiego na kwotę 153,75 zł dla (...) (k-197).

Sąd Okręgowy ustalił stan faktyczny w oparciu o akta rentowe odwołującej, jak również dokumenty znajdujące się w aktach niniejszej sprawy. Zdaniem Sądu Okręgowego powołane dokumenty, w zakresie w jakim Sąd Okręgowy oparł na nich swoje ustalenia są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójny stan faktyczny. Nie były one przez strony kwestionowane w zakresie ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem okoliczności wynikające z treści tych dokumentów należało uznać za bezsporne i mające wysoki walor dowodowy. Za wiarygodne, Sąd Okręgowy uznał również dowód z przesłuchania odwołującej A. S., a także świadka S. S. (1) na okoliczność wykonywania przez odwołującą pracy w ramach pozarolniczej działalności gospodarczej. Świadek potwierdził, że współpracował z ubezpieczoną w zakresie wykonania projektu jachtu. Sąd Okręgowy uznał, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy stanowi wystarczającą podstawę do wydania orzeczenia kończącego postępowanie.

Przed zamknięciem rozprawy pełnomocnicy nie złożyli nowych wniosków dowodowych.

Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie zważył, co następuje:

Odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. nr (...) z dnia 17 września 2015 r. jest zasadne i jako takie podlega uwzględnieniu. Kwestią sporną w postępowaniu było to, czy odwołująca w okresie od dnia 7 kwietnia 2015 r. podlegała ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu i dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej pod nazwą (...).

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz osobami z nimi współpracującymi, przy czym za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność zgodnie z art. 8 ust. 6 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych uważa się:

- 1) osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych,
- 2) twórcę i artystę,
- 3) osobę prowadzącą działalność w zakresie wolnego zawodu:
  - w rozumieniu przepisów o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne,
  - z której przychody są przychodami z działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych,
- 4) wspólnika jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością oraz wspólników spółki jawnej, komandytowej lub partnerskiej,
- 5) osobę prowadzącą publiczną lub niepubliczną szkołę, inną formę wychowania przedszkolnego, placówkę lub ich zespół, na podstawie przepisów o systemie oświaty.

Zgodnie z art. 12 ust. 1 powołanej ustawy, obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu podlegają, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, osoby podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, a zatem również osoby prowadzące pozarolniczą działalność, skoro ustawodawca nie wymienił tej kategorii ubezpieczonych w ust. 2 i 3. Osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą obejmowane są także ubezpieczeniem chorobowym, lecz na ich wniosek (art. 11 ust. 2 ustawy). Ponadto, zgodnie z brzmieniem art. 13 pkt 4 ustawy, osoby prowadzące pozarolniczą działalność podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej. W toku procesu organ rentowy kwestionował faktyczne prowadzenie działalności gospodarczej przez A. S.. Sąd Okręgowy uznał jednak, że odwołująca się udowodniła faktyczne prowadzenie działalności gospodarczej.

Definicję działalności gospodarczej zawiera art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2013 r. poz. 672 z późn. zm. dalej jako u.s.d.g.) co oznacza, że definicja ta powinna być traktowana jako powszechnie obowiązujące rozumienie tego pojęcia w polskim systemie prawnym (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 2 lutego 2009 r., V KK 330/08, Prok. i Pr.-wkł. 2009, nr 6, poz. 17). Wedle powołanego przepisu działalnością gospodarczą jest zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa (np. adwokaci, lekarze) – wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły. Przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą. Za przedsiębiorców uznaje się także wspólników spółki cywilnej w zakresie wykonywanej przez nich działalności gospodarczej (art. 4 u.s.d.g.). Definiując działalność gospodarczą, wskazuje się na pewne jej cechy, tj. zarobkowy charakter, ekonomiczną klasyfikację, zawodowy charakter oraz sposób jej wykonywania (zorganizowany i ciągły). Co przy tym istotne - działalność gospodarcza jest faktem - kategorią o charakterze obiektywnym. Nie konstytuuje jej żaden wpis bądź jego brak do odpowiedniego rejestru (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 25 listopada 2005 r., I UK 80/05, OSNP 2006 nr 19-20, poz. 309, z dnia 5 maja 1999 r., I PKN 665/98, OSNAPiUS 2000 Nr 14, poz. 535 i z dnia 10 grudnia 1997 r., II UKN 392/97, OSNAPiUS 1998

Nr 19, poz. 584; wyrok NSA z dnia 29 marca 1999 r., II SA 124/99, LEX nr 46193; wyrok SA w Rzeszowie z dnia 26 października 1993 r., III AUr 312/93, OSA 1994 Nr 3, poz. 17).

Obowiązek ubezpieczenia osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą wynika każdorazowo z faktycznego prowadzenia tej działalności. Tym samym do powstania obowiązku ubezpieczenia wymagane jest rzeczywiste wykonywanie działalności zarobkowej, realizowanej w sposób zorganizowany i ciągły. Rozpoczęcie działalności gospodarczej polega na podjęciu w celu zarobkowym działań określonych we wpisie do ewidencji działalności gospodarczej z tym, że zgłoszenie i wpis do ewidencji działalności gospodarczej stanowi tylko podstawę rozpoczęcia działalności gospodarczej w rozumieniu jej legalizacji i nie jest zdarzeniem ani czynnością utożsamianą z podjęciem takiej działalności (wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 6 czerwca 2013r., o sygn. akt III AUa 1928/12). W związku z powyższym dla uznania za działalność gospodarczą - zgodnie z ugruntowanym stanowiskiem doktryny i judykatury - konieczne jest wykazanie istnienia łącznie wszystkich cech, tj. zarobkowego charakteru, zorganizowania i ciągłości (a zatem zawodowego sposobu jej wykonywania). Brak którejkolwiek z tych cech oznacza, że dana działalność nie może być kwalifikowana w kategorii działalności gospodarczej. Z tego też powodu przy ocenie, czy dana osoba prowadzi tego typu działalność należy uwzględniać wszelkie okoliczności konkretnego przypadku, nie pomijając kierujących nią motywów oraz zamiaru. Zdaniem Sądu Okręgowego działalność gospodarcza, którą zarejestrowała A. S. posiadała wszystkie cechy, jakie definiuje powołana ustawa o swobodzie działalności gospodarczej, a zatem rodziła obowiązek podlegania ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu. Potwierdził to zgromadzony materiał dowodowy, z którego – wbrew stanowisku Zakładu Ubezpieczeń Społecznych – nie wynika, aby czynności A. S. w spornym okresie, tj. od dnia 7 kwietnia 2015 r., miały charakter sporadyczny, okazjonalny i pozorny – to znaczy by były podejmowane nie w celu zarobkowym, ale dla uzyskania wysokich świadczeń z ubezpieczeń społecznych związanych z chorobą i macierzyństwem.

W ramach zgłoszonej działalności gospodarczej ubezpieczona wykonywała usługi przede wszystkim z zakresu projektowania, choć również prowadziła działalność z zakresu dziennikarstwa i tłumaczenia z języka francuskiego. Zdobyte wykształcenie w zakresie architektury oraz dziedzina, w której szczególnie się specjalizowała powodowało, że głównym profilem jej działalności było projektowanie jachtów. Na to wskazują m.in. wystawione przez ubezpieczoną faktury firmie (...), a także zeznania S. S. (1) oraz ubezpieczonej, z których jednoznacznie wynika, że przez pewien okres współpracowali razem w tym zakresie. Wprawdzie pomiędzy stronami nie doszło do zawarcia umowy na wszystkie trzy części projektu, lecz okoliczność, że strony ze sobą współpracowały na pierwszym etapie projektu, w świetle zgromadzonego materiału dowodowego było oczywiste. Ubezpieczona, wykonując na rzecz (...) projekty wynikające z pierwszej części projektu, tj. części koncepcyjnej, w ocenie Sądu Okręgowego pracowała w sposób zorganizowany i ciągły pomimo, że był to jeden kontrahent w spornym okresie czasu. Zdaniem Sądu Okręgowego specyfika pracy projektanta oraz rodzaj wykonywanych projektów może być tak diametralnie różny, że sam fakt, iż ubezpieczona współpracowała wyłącznie z firmą (...) nie jest przesądzający o niespełnieniu wymogów: zarobkowego, wykonywania działalności w sposób ciągły i zorganizowany. Biorąc pod uwagę wartość projektu (ponad 18 000 zł), złożoność jego wykonania, potrzebną dokumentację oraz specjalistyczną wiedzę i biegłość w posługiwaniu się odpowiednimi programami komputerowymi Sąd Okręgowy uznał, że projekt wymagał dużego zaangażowania czasowego. Dodatkowo na etapie współpracy stron, odwołująca dokonywała korekt projektu, z uwagi na zastrzeżenia S. S. (1), co również powodowało dodatkową pracę. Odwołująca bowiem wykonała dodatkowo cztery wersje projektów, które uwzględniały zgłoszone przez kontrahenta uwagi. Dlatego w ocenie Sądu Okręgowego w sprawie bez znaczenia pozostawał fakt, że ubezpieczona współpracowała jedynie z jednym kontrahentem. Bardziej miarodajną oceną jest przełożenie efektów współpracy z jednym kontrahentem na wykonaną przez ubezpieczoną pracę. Prace projektowe różnią się między sobą złożonością, a przez to również i zaangażowaniem czasowym, które trzeba uwzględnić przy realizacji projektu. Obszerna dokumentacja dotycząca zawartej umowy została dołączona do akt sprawy i zdaniem Sądu Okręgowego w sposób nie budzący wątpliwości świadczy o prawdziwości twierdzeń odwołującej się co do przebiegu prac w ramach działalności gospodarczej.

W ocenie Sądu Okręgowego odwołująca się przedstawiła rzeczową argumentację w zakresie daty rozpoczęcia działalności gospodarczej. Przed datą

7 kwietnia 2015 roku współpracowała na podstawie umowy o dzieło ze Stoczną (...) oraz (...). Działalność gospodarczą rozpoczęła w momencie upewnienia się, że ma klienta (S. S. (1)), gdyż od momentu założenia działalności musiała płacić składki, a negocjacje z klientem mogą trwać nawet kilka miesięcy.

Biorąc pod uwagę zeznanie odwołującej się przesłuchanej w charakterze strony, że ma założoną stronę internetową i konta na portalach społecznościowych Sąd Okręgowy zweryfikował prawdziwość tych twierdzeń. Na stronie pod adresem (...) znajduje się strona założona jeszcze w roku 2010. Odwołująca się przedstawiła się jako A. K. - projektant jachtów i statków, która ukończyła Studia na Politechnice (...) na Wydziale Architektury oraz w P. w (...) w katedrze projektowania jachtów projektanta. Realizuje swoją pasję projektując jachty żaglowe i motorowe na zamówienia stoczni oraz klientów indywidualnych. Wykształcenie techniczne i plastyczne, doświadczenie w pracy w kraju i za granicą (w biurach projektowych oraz w stoczni) oraz szerokie rozeznanie w międzynarodowym rynku projektowania i budowy jachtów oraz innych obiektów pływających pozwalają odwołującej się tworzyć projekty wyróżniające się zarówno nowoczesną formą oraz funkcjonalnością jak i użyciem najnowszych technologii.

Współpracowała między innymi ze stoczniami (...) (obecnie (...)) w C. we Francji czy (...) w G. oraz z pracownikami projektowymi (...) i (...) w P.. Odwołująca się przygotowuje projekty na każdym etapie zaawansowania od koncepcyjnych po wykonawcze (całość dokumentacji potrzebnej do skonstruowania jednostki)".

Wobec powyższego Sąd Okręgowy uznał, że ubezpieczona podejmowała w sposób ciągły i zorganizowany czynności w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej. Były to zarówno czynności przygotowawcze do podjęcia działalności, dotyczące zgłoszenia tej działalności, mające na celu umożliwienie jej faktycznego rozpoczęcia oraz świadczenia usług w zakresie pozyskiwania klientów w branży projektowania jachtów. Okoliczność ciąży ubezpieczonej w dacie, kiedy zakładała działalność gospodarczą również pozostaje bez znaczenia dla oceny zasadności odwołania z uwagi na fakt, że działalność została faktycznie podjęta i była prowadzona, a ponadto Sąd miał na uwadze, iż kobieta w ciąży nie jest wykluczona z kręgu osób, które mogą założyć i prowadzić działalność gospodarczą. Dodatkowo nie ma określonej w przepisach żadnej cezury czasowej, która wskazuje w jakim okresie ciąży można, a kiedy nie wolno podejmować działalności gospodarczej. Co istotne, również prawidłowo przebiegająca ciąża ubezpieczonej nie może być uznana za przeszkodę do skutecznego rozpoczęcia prowadzenia działalności gospodarczej, zwłaszcza jeśli działalność ta nie wymaga wysiłku fizycznego oraz pozwala na ustalenie elastycznych godzin wykonywania usług oraz świadczenie pracy we własnym domu. Samo rozpoczęcie prowadzenia działalności gospodarczej w okresie ciąży, nie jest w żadnym zakresie sprzeczne z prawem (wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku, III AUa 1542/12, Lex Nr 1311944).

Reasumując, zdaniem Sądu Okręgowego na podstawie poczynionych ustaleń, należy stwierdzić, że działalność gospodarcza ubezpieczonej spełnia wszystkie cechy działalności gospodarczej, jakimi są: zarobkowy charakter, ekonomiczna klasyfikacja, zawodowy charakter oraz sposób jej wykonywania (zorganizowany i ciągły). Zarzuty organu rentowego kwestionujące fakt prowadzenia działalności i tym samym wskazujące na niepodleganie ubezpieczeniu społecznym okazały się niezasadne. Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477⁽¹⁴⁾ § 2 k.p.c., Sąd zmienił zaskarżoną decyzję przyjmując, że A. S. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą pod nazwą (...) podlega od dnia 7 kwietnia 2015 r. obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i chorobowemu oraz dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu. O kosztach zastępstwa procesowego, Sąd Okręgowy orzekł w pkt. 2 wyroku na podstawie art. 98 k.p.c. Wysokość tychże kosztów Sąd Okręgowy ustalił w oparciu o treść § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia

22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 1800), zasądzając od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. na rzecz odwołującej się A. S. kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Zażalenie na postanowienie zawarte w pkt 2 wyroku złożył pełnomocnik odwołującej się wnosząc o zmianę postanowienia poprzez zasądzenie od organu rentowego na rzecz odwołującej się zamiast kwoty 180 zł - kwoty 2.400 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego ewentualnie uchylenie postanowienia w trybie art. 395 § 2 k.p.c. jako oczywiście uzasadnionego.

Postanowieniem z dnia 10 marca 2017 roku Sąd Okręgowy na podstawie art. 395 § 2 k.p.c. uchylił postanowienie w przedmiocie kosztów zastępstwa procesowego odwołującej się i zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. na rzecz odwołującej się kwotę 2.400 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Okręgowy wziął bowiem pod uwagę uchwałę składu 7 Sędziów Sądu Najwyższego - Izba Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych z dnia

20 lipca 2016 r. (III UZP 2/16 OSNAPiUS 2017 nr 1, poz. 6, str. 45) zgodnie z którą, w sprawie o ustalenie istnienia bądź nieistnienia stosunku ubezpieczenia społecznego lub jego zakresu (o objęcie obowiązkiem ubezpieczenia społecznego; o podleganie ubezpieczeniom społecznym) do niezbędnych kosztów procesu zalicza się wynagrodzenie reprezentującego stronę radcy prawnego, biorąc za podstawę zasądzenia opłaty za jego czynności z tytułu zastępstwa prawnego stawki minimalne określone w § 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.j. Dz.U. z 2013 r., poz. 490 ze zm.). Uchwale tej nadano moc zasady prawnej oraz ustalono, że przedstawiona wykładnia wiąże od dnia podjęcia uchwały. Sąd Okręgowy wziął pod uwagę, że wartość przedmiotu sporu wynikająca z kwot uiszczonych przez odwołującą się z tytułu składek w wysokości 11.763 zł obliczona zgodnie z uzasadnieniem uchwały odpowiada kwocie wskazanej w przedziale stawek minimalnych w § 6 pkt. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu - w brzmieniu obowiązującym w dacie wniesienia odwołania (Dz.U. z 2015 roku poz. 616).